

سه شنبه 23 بهمن 1397-7 جمادی الثاني 1440-12 فوریه 2019

رحلت عالم ربانی "آخوند ملامحمد حسین فشارکی" (1313 ش)

رحلت عالم ربانی "آخوند ملامحمد حسین فشارکی" (1313 ش)

آخوند ملا محمد حسین بن محمد جعفر فشارکی در سال 1228 ش (1266 ق) در اصفهان به دنیا آمد و مقدمات علوم را در آن شهر پشت سر گذاشت. وی سپس برای تکمیل تحصیلات خود عازم نجف اشرف گردید و در محضر استادان نامداری همچون: میرزا حبیب الله رشتی، شیخ زین‌الدین العابدین مازندرانی و میرزا محمد حسن شیرازی زانوی ادب زد. آخوند ملامحمد حسین فشارکی پس از کسب مدارج عالی و اجتهاد، به اصفهان بازگشت و به تدریس و تالیف و ارشاد مردم پرداخت. این عالم ربانی در فقه و اصول تبحر داشت و محضرش، مرکز فضلا و اهل دانش بود. همچنین تقوا و زهد ایشان شهره خاص و عام بود و مردم اصفهان، مسائل خود را از ایشان استفتاء می‌نمودند تا این‌که در اواخر عمر به مرجعیت تامه دست یافت. از ایشان تالیفاتی بر جای مانده که حاشیه رسائل و حاشیه طهارت شیخ انصاری از آن جمله‌اند. آخوند فشارکی سرانجام در 23 بهمن 1313 ش برابر با 8 ذی‌القعدة 1353 ق در 85 سالگی درگذشت و در تخت فولاد اصفهان مدفون شد. آغاز به کار رسمی دولت موقت انقلاب (1357 ش)

دولت موقت ایران در سال ۱۳۵۷ که با نام دولت موقت انقلاب هم شناخته می‌شود، دولتی در ایران بود که پس از انقلاب از سال ۱۳۵۷ و به منظور رسیدگی به اوضاع به فرمان امام خمینی (ره) تشکیل شد و تا ۱۳۵۸، پیش از اعلام استعفای مهدی بازرگان به مدت ۹ ماه (به طور دقیق ۲۷۵ روز) بر سر کار بود. تشکیل "کمیته انقلاب اسلامی ایران" به فرمان امام (1357ش)

با وجود سقوط رژیم شاه و پیروزی انقلاب شکوهمند اسلامی، نیروهای مردمی، همچنان درگیر نبرد برای درهم شکستن مقاومت آخرین بقایای این رژیم وابسته بودند. همچنین گروهی دیگر از مردم، پاسداری و حفاظت از مراکز مهم و حساس را در شهرها به عهده گرفتند. از این رو وجود سازمانی منظم و متشکل برای به عهده گرفتن این مسئولیت و نیز مبارزه با عناصر وابسته به رژیم شاه، ضروری به نظر می‌رسید. به همین جهت یک روز پس از پیروزی انقلاب شکوهمند اسلامی، به فرمان حضرت امام خمینی (ره)، کمیته انقلاب اسلامی برای کنترل اوضاع و برقراری نظم و امنیت، تشکیل شد. از آن پس، این نهاد انقلابی به اداره و انتظام امور و حراست از انقلاب اسلامی و حفاظت از جان و مال و ناموس مردم کمر بست. همچنین به فرمان حضرت امام، سلاح‌های که در دست مردم بود توسط این نهاد جمع آوری شد. از اهمّ وظایف کمیته انقلاب اسلامی می‌توان به: مقابله با توطئه‌های بیگانگان؛ دستگیری وابستگان رژیم پهلوی؛ جلوگیری از قاچاق اسلحه، توقیف اموال مفسدان و فراریان رژیم پهلوی، انتظامات و حفظ امنیت شهرها، روستاها و مرزها؛ مبارزه با فساد و بی‌واری؛ حراست از اماکن مهم؛ مقابله با منافقان و خرابکاران و... اشاره کرد. سرانجام در سال 1369، بنا به ضرورت‌های تشخیص داده شده و با تصویب مجلس شورای اسلامی، این نهاد انقلابی با شهربانی و ژاندارمری ادغام شد و نیروی انتظامی واحدی با نام نیروی انتظامی جمهوری اسلامی ایران شکل گرفت.

حمله موشکی مقابله به مثل ایران علیه شهرهای عراق (1362 ش)

باگذشت نزدیک به چهل ماه از آغاز جنگ تحمیلی و در حالی که مردم و مسؤولان کشور، خود را برای برپایی مراسم سالگرد یوم‌القدس و ۲۲ بهمن آماده می‌کردند، رژیم بعث عراق، با بهانه‌های ترافیکی، زمینه را برای بمباران و موشکباران شهرهای ایران فراهم کرد و برای این مقصود ادعا نمود به خاطر گلوله باران شهرهای مرزی عراق از سوی ایران، هفت شهر ایران مورد حمله موشکی و هوایی قرار خواهند گرفت. با حملات موشکی عراق به شهرهای ایران دولت جمهوری اسلامی ایران طی پیامی به مردم شهرهای بصره، خانقین و مندلی اعلام داشت که ایران در صد مقابله به مثل است و اهالی این مناطق، هرچه زودتر آن‌جا را تخلیه کنند. سرانجام در 23 بهمن 1362، اولین حمله تلافی جویانه جمهوری اسلامی ایران در پاسخ به 118 حمله موشکی و هوایی به شهرهای ایران، با گشوده شدن آتش توپخانه‌های ایران به روی شهرهای پاد شده انجام گرفت.

به دار آویختن دانشمند و مؤلف بزرگ "عین‌القضات همدانی" از مشایخ صوفیه (525 ق)

عبدالله بن محمد بن علی میانجی همدانی ملقب به عین‌القضات از بزرگان مشایخ صوفیه، فقیه، ادیب، فاضل و شاعر اوایل قرن ششم هجری در سال 492 ق در همدان متولد شد. عین‌القضات شاگرد احمد غزالی و شیخ برکه‌ی همدانی و پیرو مذهب شافعی بود. عین‌القضات هیچ گاه در بیان عقاید خویش، هراسی به خود راه نمی‌داد و سرانجام با سعایت و بدگویی مخالفان، متهم به کفر و دعوی اُلوهیت شد و سپس در شب 7 جمادی الاخر سال 525 به دار کشیده شد. از آثار اوست: یزدان شناخت در مسائل حکمت الهی و علوم طبیعی؛ تمهیدات، در تمهید ده اصل تصوّف؛ رُبْدَةُ الْحَقَائِقِ، رساله‌ای مختصر راجع به علم ذات و صفات خداوندی و مکاتبی که شامل

شهادت "حسن البنا" پایه گذار جنبش اسلامی اخوان المسلمین مصر (1949م)

حسن البنا، عالم انقلابی و پایه‌گذار جنبش اسلامی اخوان المسلمین مصر، در سال 1906م در این کشور به دنیا آمد. وی از کودکی به تحصیل پرداخت و به دلیل ضعف مالی، در یک ساعت‌سازی مشغول به کار شد، بنا به دلیل شهرتی که در حفظ اخلاق اسلامی داشت، در دوران دبیرستان به عضویت انجمن اخلاق در آمد. او هم‌چنین در حین تحصیل در دانش‌سرای عالی، در ارشاد مردم مسلمان مصر، نقش مهمی ایفا کرد. حسن البنا در سال 1925م، در حالی که نوزده سال بیشتر نداشت مجله فتح را با هدف مبارزه با پدیده استعماری اسلام‌زدایی در مصر تأسیس کرد و در سال 1927م، به عنوان معلم در مدارس مصر به تدریس روی آورد. وی در سال بعد، در 22 سالگی، به کمک جمعی از همفکران خود، جنبش اسلامی اخوان المسلمین مصر را بنیان نهاد و سپس با حمایت‌های مالی مردم، مسجدی را برای فعالیت این جنبش، ایجاد نمود. البنا در کنار آن نیز، به احداث دانش‌سرای عالی اسلامی همت گماشت و جوانان مشتاق علوم اسلامی را با مبانی اسلام آشنا ساخت. شعب جنبش اخوان المسلمین، به تدریج در شهرهای مختلف مصر دایر شد و هنگامی که البنا، مقر خود را به قاهره انتقال داد، بیش از 1500 شعبه در شهرهای مصر وجود داشت. حسن البنا در سرمقاله اولین شماره از مجله ارکان اخوان المسلمین، خط مشی این سازمان را پیروی از قرآن کریم و رسول خدا(ص) اعلام نمود. او در سال‌های بعد، با توسعه فعالیت‌های اسلامی و نیز نگارش نامه‌های مختلف و بعضاً تهدیدآمیز برای سران حکومت مصر و بازداشتن آنان از فساد و انحراف و دعوت آنها به تعالیم حیاتبخش اسلام، مورد بغض دستگاه حکومتی قرار گرفت. سال‌های جنگ جهانی دوم، اوج محبوبیت حسن البنا نزد مردم مسلمان و به ویژه مردم فلسطین بود. در این سال‌ها، اعضای این سازمان در فلسطین، عملاً به مصاد با یهودیان صهیونیست پرداختند و نقش مؤثری را در دفاع از حقوق ملت فلسطین بر عهده گرفتند. هم‌چنین بی‌ثباتی و تزلزل سیاسی حکومت مصر در جریان جنگ نیز به رشد و اقتدار و موقعیت سیاسی و اجتماعی جنبش اخوان المسلمین و شخص حسن البنا کمک شایانی کرد. در این سال‌ها، حسن البنا موقعیت ممتازی را در میان نظامیان ارتش مصر به دست آورد و همین موقعیت بود که بعدها زمینه ساز ظهور جنبش افسران آزاد در ارتش مصر و سر بر آوردن جمال عبدالناصر از میان آنان گردید. هم‌چنین در این سال‌ها فعالیت این جنبش به سرعت افزایش یافت به طوری که تعداد اعضا و هواداران آن، در سال 1948م در حدود دو میلیون نفر بود. در این سال اخوان المسلمین با حکومت وقت مصر درگیر شد و با کشف توطئه قتل نخست وزیر مصر از طرف اخوان المسلمین، فعالیت این جمعیت، غیرقانونی اعلام گردید. در نتیجه حسن البنا در دوازدهم فوریه 1949م در 43 سالگی توسط رژیم پادشاهی ملک فاروق به شهادت رسید. اخوان المسلمین از این تاریخ به بعد، به یک سازمان مخفی تبدیل شد و رهبران آن با افسران ناراضی مصری ارتباط برقرار کردند. آنان در طی کودتای افسران در سال 1953م علیه حکومت سلطنتی نقش مؤثری ایفا نمودند. ولی پس از پیروزی کودتا، سازمان با حکومت مصر دچار اختلافاتی گردید که در نهایت به انحلال جنبش اخوان المسلمین انجامید. اخوان المسلمین در حال حاضر، در اکثر کشورهای عربی فعالیت می‌کنند ولی مهم‌ترین مرکز فعالیت آنها، مصر، سوریه، سودان، اردن و عربستان است. نامه‌های اوست. نوشته‌های فارسی عین القضاة مشحون از تعبیرات تغز صوفیانه است. کلام او پرسوز و گداز است و تصنع و تکلف در آثار وی مشاهده نمی‌شود. وی رباعیاتی عرفانی نیز به زبان فارسی سروده است.